

Sygn. akt VIII C 171/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VIII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maja Sawicz

Protokolant st.sekr.sąd. Aneta Szewczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 roku w W.

sprawy z powództwa W. T.

przeciwko Uzdrowskiej Gminie Miejskiej S.

o zapłatę kwoty 3754,21 zł

I. zasądza od strony pozwanej Uzdrowskiej Gminy Miejskiej S. na rzecz powoda W. T. kwotę 3754,21 zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

154 zł od dnia 15 września 2015 r. do dnia zapłaty;

3 600 zł od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 1105 zł.

UZASADNIENIE

Powód W. T. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Uzdrowskiej Gminy Miejskiej S. kwoty 3754, 21 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 154, 21 zł od dnia 9 września 2015 roku i 3600 zł od dnia 20 października 2015 roku oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że reprezentował pozwaną Gminę w sprawie przeciwko W. M. (1) o zapłatę kwoty 131 318 zł przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu najpierw w postępowaniu upominawczym – nakaz zapłaty z dnia 5 marca 2015 roku I Nc 1200/14, a następnie w postępowaniu zwykłym I C 703/15, na podstawie udzielonego w dniu 22 sierpnia 2014 roku pełnomocnictwa procesowego. W dniu 28 sierpnia 2015 roku powód uczestniczył w rozprawie sądowej, po czym wystawił fakturę na kwotę 154, 21 zł i przedstawił ją stronie pozwanej. Ta jednak odmówiła zapłaty, a pismem z dnia 9 października 2015 roku wypowiedziała powodowi pełnomocnictwo procesowe. Stąd powód wezwał stronę do zapłaty kwoty 3 754, 21 zł tytułem należnych kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 734 kc w zw. z § 6 pkt. 6 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez R. prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz.490 z póź. Zm.) oraz tytułem kosztów udziału w rozprawie sądowej. Pozwana odmówiła zapłaty dowodząc, iż w świetle umowy z dnia 31 grudnia 2013 roku wygasłej 31 grudnia 2014 roku brak jest podstaw faktycznych i prawnych do wypłaty należności. Powód zauważył jednak, że umowa dotyczyła

obsługi prawnej Rady Miejskiej a nie strony pozwanej, która reprezentował w procesie przeciwko W. M. przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 4 kwietnia 2016 roku w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uwzględnił powództwo w całości (k-26).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k-32 i n.) strona pozwana Uzdrowska Gmina Miejska S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Strona pozwana zarzuciła, że powództwo jest bezzasadne, gdyż powód wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kc i 232 kpc nie udowodnił dochodzonego roszczenia tak co do zasady jak i wysokości, w szczególności nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających zawarcie przez strony odrębnego zlecenia, na mocy którego Gmina udzieliłaby powodowi pełnomocnictwa do występowania przeciwko W. M.. Strona pozwana przyznała, że strony łączyła umowa nr (...) 2014, mocą której pozwany zlecił powodowi wykonywanie stałej obsługi prawnej Rady Miejskiej w S. oraz doraźną współpracę z obsługą Burmistrza (§ 2 umowy). W § 3 strony ustaliły wynagrodzenie powoda w kwocie 1100 zł plus podatek VAT miesięcznie i miało ono charakter ryczałtowy. Strona pozwana podała, że w okresie obowiązywania umowy obsługę prawną wobec Burmistrza S. wykonywał inny radca prawny.

Jednocześnie strona pozwana przyznała, że udzieliła powodowi pełnomocnictwa procesowego w dniu 28 sierpnia 2014 roku do reprezentowania jej w sprawie przeciwko W. M. (1) o zwrot zwaloryzowanej bonifikaty od ceny lokalu mieszkalnego przy ul. (...) nabytego od Gminy w dniu 7 grudnia 2009 roku i zbytego przez nią przed upływem 5 lat. Jednak jak zarzuciła pozwana – udzieliła powodowi pełnomocnictwa do reprezentowania jej przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu a nie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu. Innego pełnomocnictwa procesowego nie udzieliła powodowi. Stąd – zdaniem strony pozwanej – powód był umocowany do reprezentowania jej przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu przeciwko W. M. na podstawie umowy (...) z dnia 31 grudnia 2013 roku. Dlatego brak jest podstaw do żądania przez powoda wynagrodzenia w kwocie 3600 zł oraz zwrotu kosztów dojazdu w kwocie 154, 21 zł. Ponadto strona pozwana zarzuciła, że przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w nakazie zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dla mocodawcy nie potwierdza zasadności wynagrodzenia dla powoda w takiej wysokości. Albowiem W. M. (2) zaskarżyła nakaz zapłaty, a po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 6 maja 2016 roku oddalił powództwo.

Strona pozwana zarzuciła także, że zgodnie z art. 22⁴ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 233) radca prawny uprawniony jest do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65 % kosztów zastępstwa sądowego zasądzonych na rzecz strony przez niego zastępowanej lub jej przyznanych w ugodzie, postępowaniu polubownym, arbitrażu zagranicznym lub w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej.

Strona pozwana zarzuciła, że powód nie udowodnił, że uczestniczył w rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku oraz, że żądanie odsetek jest niezasadne, gdyż w świetle uchwały Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 16/11, art. 481 § 1 kc nie ma zastosowania do świadczeń pieniężnych zasądzonym prawomocnym orzeczeniem o kosztach procesu.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2013 roku strony zawarły umowę zlecenia nr (...) 2014, na podstawie której powód jako podmiot gospodarczy prowadzący Kancelarię Radcy Prawnego W. T. i posiadający uprawnienia radcy prawnego podjął się wykonywania obsługi prawnej Rady Miejskiej w S. oraz doraźnej współpracy z obsługą prawną Burmistrza wykonywaną przez radcę prawnego M. Ż.. Wynagrodzenie powoda zostało ustalone przez strony na kwotę 1100 zł plus VAT miesięcznie. Umowa została zawarta na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 roku.

dowód:

- umowa zlecenia z dnia 31.12.2013 r. k-20;

- przesłuchanie powoda k- 91.

W dniu 22 sierpnia 2014 roku strona pozwana udzieliła powodowi pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania jej w sprawie przeciwko W. M. (1) o zwrot zwaloryzowanej bonifikaty od ceny lokalu mieszkalnego przy ul. (...) nabytego od Gminy w dniu 7 grudnia 2009 roku i zbytego przez nią przed upływem 5 lat. Wartość przedmiotu sporu przekraczała właściwość rzeczową sądu rejonowego. Prowadzenie sprawy zostało zlecone powodowi z uwagi na fakt, że obsługujący stronę pozwaną a zarazem Burmistrza radca prawny M. Ż. wydał negatywną opinię prawną w powyższej sprawie. Strony nie ustalały szczegółowo warunków umowy zlecenia, w tym wysokości wynagrodzenia powoda.

Na podstawie umowy zlecenia z dnia 22 sierpnia 2014 roku, a zarazem udzielonego pełnomocnictwa procesowego nr (...) powód reprezentując stronę pozwaną złożył pozew do Sądu Okręgowego we Wrocławiu przeciwko W. M., którym wniósł o zasądzenie od niej nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 131 317,54 zł z odsetkami i kosztami procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 5 marca 2015 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu uwzględnił powództwo i nakazał W. M. (1) aby zapłaciła stronie pozwanej dochodzoną kwotę z ustawowymi odsetkami od dnia 22 sierpnia 2014 roku i kosztami postępowania w kwocie 5241, 50 zł, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł. W. M. (1) zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty i Sąd wyznaczył rozprawę na dzień 28 sierpnia 2015 roku, na którą powód został wezwany jako pełnomocnik strony pozwanej. Powód uczestniczył w rozprawie, a następnie wystawił stronie pozwanej fakturę z dnia 1 września 2015 roku za obecność i dojazd do Sądu we Wrocławiu na łączną kwotę 154, 21 zł. Strona pozwana odmówiła wypłaty należności, a następnie pismem z dnia 9 października 2015 roku wypowiedziała powodowi umowę zlecenia w sprawie przeciwko W. M. (1) i cofnęła tym samym udzielone pełnomocnictwo procesowe.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 6 maja 2016 roku oddalił powództwo strony pozwanej przeciwko W. M. (1) i zasądził na jej rzecz koszty procesu w kwocie 3617 zł.

dowód:

- pełnomocnictwo procesowe nr (...) k-11;
- nakaz zapłaty z dnia 05.03.2015 r. w sprawie I Nc 1200/14 wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu k-12;
- zawiadomienie powoda o terminie rozprawy w sprawie I C 703/15 przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu k-13;
- faktura powoda z dnia 01.09.2015 r. k-14;;
- pismo strony pozwanej z dnia 15.09.2015 r. k-15;
- wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego k- 16;
- wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 06.05.2016 r. k-35;
- przesłuchanie powoda k- 91;92.

W związku z wypowiedzeniem pełnomocnictwa procesowego powód pismem z dnia 19 października 2015 roku przekazał stronie pozwanej akta sprawy I C 703/15 dotyczącej W. M. (1) i wezwał stronę pozwaną do zapłaty 3754, 21 zł tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy.

Strona pozwana w odpowiedzi odmówiła wypłaty tłumacząc wygaśnięciem umowy nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 r.

dowód:

- pismo powoda z dnia 19.10.2015 r. k- 17;

- pismo strony pozwanej z dnia 19.11.2015 r. k-18.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 734 § 1 kc przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie (art. 735 § 1 kc). Do pełnomocnictwa procesowego (art. art. 96 i 99 kc oraz art. 87 kpc) zastosowanie mają przepisy o umowie zlecenia.

W niniejszej sprawie powód zażądał od strony pozwanej zapłaty wynagrodzenia w kwocie 3754, 21 zł za z tytułu reprezentowania strony pozwanej w procesie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie I Nc 1200/14, a następnie I C 703/15. Podstawą roszczenia powoda była umowa zawarta przez strony w dniu 22 sierpnia 2014 roku zgodnie z którą pozwany zobowiązał się do pełnomocnictwa procesowego strony pozwanej w powyższej sprawie.

Stanowisko strony pozwanej było w niniejszej sprawie niekonsekwentne. I tak w odpowiedzi na pozew strona pozwana przyznała, że udzieliła powodowi pełnomocnictwa procesowego w dniu 22 sierpnia 2014 roku do reprezentowania jej w sprawie przeciwko W. M. o zwrot zwaloryzowanej bonifikaty od ceny lokalu mieszkalnego przy ul. (...) nabytego od Gminy w dniu 7 grudnia 2009 roku i zbytego przez nią przed upływem 5 lat. Jednak jak zarzuciła – udzieliła powodowi pełnomocnictwa do reprezentowania jej przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu a nie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu. Zarzut ten Sąd uznał za nietrafny, albowiem bezspornym było, że wartość przedmiotu sporu przekraczała właściwość rzeczową sądu rejonowego. Dlatego udzielenie pełnomocnictwa procesowego przed sądem rejonowym czyniłoby pełnomocnictwo procesowe za niemożliwe do wykonania a w konsekwencji nieważne. Tymczasem – jak wynika z materiału dowodowego – wolą stron było, aby powód w imieniu strony pozwanej wniósł pozew przeciwko W. M. (1) o zapłatę zwaloryzowanej bonifikaty od ceny nabytego lokalu mieszkalnego oraz, aby powód reprezentował stronę pozwaną w postępowaniu sądowym. Przemawia za tym przede wszystkim treść i zakres pełnomocnictwa nr (...) z dnia 22 sierpnia 2014 roku, jego wypowiedzenie oraz przesłuchanie powoda.

O skutecznym zawarciu przez strony w dniu 22 sierpnia 2014 roku umowy zlecenia odrębnej od zlecenia z dnia 31 grudnia 2013 roku świadczy także sam fakt cofnięcia pełnomocnictwa procesowego powodowi przez stronę pozwaną a zarazem wypowiedzenia umowy w dniu 9 października 2015 roku. Gdyby strony łączyła wyłącznie umowa zlecenia z dnia 31 grudnia 2013 roku nie byłoby konieczności jej wypowiedzenia, gdyż ta wygasła z dniem 31 grudnia 2014 roku. Dlatego Sąd uznał za niezadany zarzut strony pozwanej, że żądanie powoda jest niezasadne ponieważ powód reprezentował stronę w sprawie sądowej przeciwko W. M. (1) na podstawie umowy zlecenia z dnia 31 grudnia 2013 roku. Zauważyć należy, że w zakresie umowy tej brak było podstaw do występowania powoda w imieniu strony pozwanej w postępowaniu sądowym, gdyż powód został upoważniony do obsługi prawnej wyłącznie Rady Miejskiej i doraźnej współpracy z obsługą prawną Burmistrza S.. Z tak brzmiącego zapisu można wywieść wniosek, że powód mógłby być upoważniony do substytucji radcy prawnego Burmistrza, a w konsekwencji i Gminy, ale nie do jej samodzielnego reprezentowania w sprawach sądowych. Wreszcie gdyby zlecenie prowadzenia sprawy przeciwko W. M. (1) wynikało z umowy zlecenia z dnia 31 grudnia 2013 roku nie byłoby konieczności sporządzenia odrębnego pełnomocnictwa procesowego w dniu 22 sierpnia 2014 roku, które strona pozwana sporządziła i złożyła tym samym samodzielne odrębne oświadczenie woli.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że strony zawarły w dniu 22 sierpnia 2014 roku odrębną od umowy z dnia 31 grudnia 2013 roku – umowę zlecenia o innym przedmiocie, zakresie i warunkach zlecenia. Stąd powód słusznie żąda wynagrodzenia za wykonane zlecenie.

W myśl art. 746 § 1 kc zleceniodawca może wypowiedzieć zlecenie w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego

zlecenia obowiązany jest uiszczyć przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

Niewątpliwym jest, że umowa zlecenia z dnia 22 sierpnia 2014 roku łącząca strony miała charakter starannego działania, a nie rezultatu. Zatem strona pozwana nie trafnie zarzuca, że skoro ostatecznie powództwo wytoczone przez powoda zostało prawomocnie oddalone - powodowi wynagrodzenie nie należy się. Wynagrodzenie pełnomocnika a zarazem zleceniobiorcy nie zależy od skutku zlecenia, ale od podjętych przez niego starań. Powód wykazał, że starania takie podjął: sporządził pozew, na podstawie którego żądanie zostało uwzględnione nakazem zapłaty wydanym w dniu 5 marca 2015 roku w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (I Nc 1200/14), uczestniczył w rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku, a więc podejmował wszelkie czynności procesowe zmierzające do skutecznego reprezentowania strony pozwanej. Nie można więc uznać, że żądanie powoda w zakresie wynagrodzenia jest niezasadne i wygórowane. Odpowiada ono także stawkom przewidzianym w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490 z póź.zm.). Ponadto wbrew zarzutowi strony pozwanej powód nie dochodzi w niniejszej sprawie wynagrodzenia dodatkowego ale wynikającego z umowy zlecenia z dnia 22 sierpnia 2014 roku łączącej strony.

Stąd Sąd przyjął, że powód zasadnie dochodzi wynagrodzenia w kwocie 3600 zł, gdyż nie można przyjąć w niniejszej sprawie dla porównania wynagrodzenia z umowy zlecenia z dnia 31 grudnia 2013 roku, gdyż obie umowy posiadały inny zakres, charakter i zawisłość. Dlatego Sąd przyjął, że adekwatnym wynagrodzeniem jest średnia stawka wynikająca z obowiązującego w dacie zawarcia i wykonania umowy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490 z póź.zm.) i taką sumę zasądził na podstawie art. 746 kc tytułem poniesionych wydatków, a także kwotę 154, 21 zł za koszty dojazdu i uczestnictwa w rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku (art. 746 kc).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc uznając, że powód nie dochodzi kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych orzeczeniem sądowym, ale wynagrodzenia wynikającego z umowy zlecenia. Jako datę opóźnienia zapłaty poszczególnych należności Sąd przyjął datę odmowy przez stronę pozwaną wypłaty tych sum. Natomiast oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek od dat wcześniejszych jako nieuzasadnione w świetle przepisu art. 455 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 3 kpc w zw. z § 8 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 z póź.zm.)

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania powoda, gdyż są logiczne, spójne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.